

સુપરની સુગંધ

ચાને
સુગંધ કુમારી.

લેખક :-
ગદ્યાભાઈ સોમેશ્વર ત્રિવાડી.
પટણીકર.

૧૮/૧૧/૭૩
તી ૨ જી
૧૯૭૩

પ્રકાશક :-
નરવરસાલ બી. ત્રિવેદી.
મુમલ બનન-નડીયાદ.

પ્રત ૪૦૦૦
૨ ૧૨-૩

એકે એક કુટુંબમાં વપરાયા બાદ સંપૂર્ણ સંતોષ આપનારા ધી કારમોપોલીટન સોપ કુ' માં બનતા પવિત્ર જાનવરની ચળીવીનાના નહાવાના નેમ ધોવાના સાબુઓ વાપરવા ખાસ વિનંતી છે. ઇંગ્લેન્ડ બનાવટના સાબુઓ મ. યે હરીફીમાં કોલેક્ટર્સ નીવડ્યા છે. ક્રીમતમાં ઘણાજ સરના છે / તેમ સહજ સાબુઓમાં જાનવરની ચરબી સાંખીત કળી આપનારને રૂપીઆ એકસોને જેક કંપની તરફથી કાનામ આપવામાં આવશે એકવાર મંગાવી ખાતરી કરવામાં ફરી એ સાબુઓને બુલચો નહિ માલની ઉચ્ચતા એજ બનાવનારાઓનું લક્ષ્ય સ્થાન છે

અમારી સાબુ બાહિરાગ માટે ખાસ લેબોરેટરી સાબુના કાચે.

(૧) ચંદન, સુખક) નવુ ગોદી ગોદસની કીમત રૂ. ૧-૦-૦	
(૨) કેવડા	૧-૦-૦
(૩) ખસ (સુવધી વાળા)	૧-૦-૦
(૪) ખુસી દીવા	૧-૦-૦
(૫) સુવાળ (હિમદા કુટુંબો માટે)	૦-૧૨-૦
(૬) ગરીબાગી (હરીગની ગરબી નાહુદ કુનાર)	૦-૭-૭
૭) હાલવી જલ્લમ (ખસ-ખુસી માટે)	૦-૧૧-૦
(૮) કપુર (કોમેલ મજા વિચારક)	૦-૬-૦
(૯) લવંગ	૦-૧-૦
(૧૦) નારંગી (મોખન મુલકો માટે)	૦-૫-૦

મોખાઈદર સી એ, મહિતા ધી કારમો પોલીટન મોખ કંપની વાદગ પોળ નડીયાદ.

સુર્યપુરની સુન્દરી યાત્ર સુર્ય કુમારી.

ભાગ ૧ લો.

પ્રેમ પ્રવાહમાં ગરકાવ જાદુઈ જમાનો.

(હરીગીત)

પ્રેમ પ્રેમ જસ પ્રેમ જ પતો, પ્રેમે સદા તળખોળ છું
પ્રેમ પ્રભુના નમનોમા, રસે સદા રસખોળ છું;
પ્રેમ ઘેલા પ્રવાશીની, પ્રેમ કયા આ ફાકડી,
પ્રમ પ્રમને પ્રેમ અપતો, ખેડુ છળી જયા વાકડી,
તાપી તટે હું એક દીન, પૂલ પર રહી જોતો હતો,
તીરકસ અને વળી તીરછી, નીચે નજર કરતો હતો ૩,
નાની મનોહર સારીકા, હૃદય મહિર આવી, વગે
ભાન ભૂંડે એ પ્રેમમાં, તટમા રહીને તે હસી;
મલમલ તળે વગે વળી, તાપી મહી લીલવલી;
યુવાનીથી ખીલી ફળી, નાકળી દીડી ચૂટાયલી, ૫
અકુર જે યુવાનીના, ખીલ્યા મનોહર ફુલ શા,
વીક સાયલા ભાયો મહા, અંતર તણા અણ મૂલશા, ૬
કેલી કરી સખી આશમા, મૂજ તન્દ્ર મ્હે મચકોડતી;
ઠામ ઝરતા કટાક્ષમા, મુજ પ્રેમને રગદોળતી, ૭
કેલી કરી ઝહેતી હતી, અટી નીર મીનનો પ્રેમજો,
જડતા બરી પણ ધન્ય છે, એ પ્રેમી મીલનનો પ્રમજો, ૮

પ્રેમી જીવનની ગયાદમા, મારમ જીવો જુરી મરે,
 એવા મધુરા ગસ લયો, પ્રેમી જીવન શું નહિ ૧૩૧
 કળીમાળમા દે પ્રેમ વીણ, હુ ખમા હુખી રીખય છે,
 સ્વપ્ને પ્રભુ ના નાખશે, જ્યાં જીવનઆમમીઆયછે, ૧૦
 વિચાર્યું મે આ બાફીકા, તે નીચ મરકારે નથી,
 આદર્શને ઉત્તમ જીવન, એ ગાળવાની છે નક્કી, ૧૧
 પ્રેમીએ કટાક્ષે જોઈ હું, પૃથ્વી નથી, આ વાજણી,
 મયો જીવન કો પ્રેમીને, દિવ્ય પ્રેમની કિંમતકરી, ૧૨
 નસ્તાજ એ વિલાસમા, તે પ્રેમને સ્હાવી નથી;
 રથજ પ્રેમીનાં જીવન તણા, હું હસ્તને સ્હાવી નથી, ૧૩
 નયન એને હૃદય યદી, હું લીજ તેનામા થયો,
 શું જોઈશું શું જોઈશું, વિચાર મન કે ના થયો, ૧૪
 મોહ્યની પૂતળી જોઈ, દિલમા કે કે થાય છે,
 તલથી રહું મંજવા અંધીર, મન અતિ મુઝાય છે. ૧૫
 ગાહો તમે જે-જીવનમાર, હોંશથી સંતકાગ્ને,
 અળગો થકં દિવ્ય પ્રેમથી, તો દીલથી ખીકકારજો, ૧૬
 ગોળથી અદકા જગ્યા, મીઠું વચનમા ઝેર છે,
 મોઢે મીઠું અત અજીકુ, પ્રેમ નહિ એ વેર છે, ૧૭
 કીસ્મત તણી ન્યારી જુળી, એ દોષ કેનો કહો તમે,
 ન્યારો વીધીનો લેખ જ્યા, નિહાળે શુ કરજો તમે, ૧૮
 વધુમા કહુ મે એટલુ, આનાટકી સમા છે,

મમજ્યા વિનાના જીવનને, સંસાર નહિ મો-સારછે, ૧૯
 વટોળીયો વાનો ઉડયો, ચત્રુ ભરાણી ધુજથી,
 વમળો મહા મોજાં તણી, ઉછળી વળી તટ પૂલથી; ૨૦
 એવે અચાનક વમળમાં, સપડાઈ બાળા બહાવરી;
 પટકાઈ વમળનાં ચકરમાં, બુધ્ધિ થઈ મૂઝ માલરી; ૨૧
 પૂલે ચેદી યા હોમ ઠગી, બુરકો દીધો ત્યા નીરમાં;
 પ્રથમ આસે મશિકા, દીઠી મજેની ખીરમાં; ૨૨
 કાપ્ટવત એ પૂતળીને, વમળથી જેંચી લીધી,
 શુધ્ધિ વિનાની સાગિકાને, તટપર મૂકી દીધી, ૨૩
 તારક/ અટલ હું હતો, પાણી નહો પોરો ખરો;
 બચ્યો બચાવી બહાવરીને, ઘા મુળી મારો સયો, ૨૪
 કાઢવ મહીં કચરાયલું, કુમુદ પ્રકુલ કયારે થશે,
 મૂછ મહીં ઘેરાયલી, મુજવણ પ્રભુ કયારે જશે; ૨૫
 ઉપચાર માદા બહુ કયાં, બે જાને બોલી બહાવરી,
 શ્રાપ શ્રમ્હ હું ગોપીકાને, કૃષ્ણ ગીતા સાબરી; ૨૬
 કૃષ્ણ કાળો કાનુડો, બસી બજવતો સાથમાં;
 પ્રાણી ગ્રહણ જે હાથે થાયે, હાથ લીધો તે હાથમાં, ૨૭
 સ્વપ્ને અમારાં પ્રેમ લગ્ન, કૃષ્ણ નાથ કગવીયા,
 અખીએ અમારા નામને, ગદા કૃષ્ણ ઠરાવીયાં, ૨૮
 પુલે બીછાવી સેજ ત્યાં, મહાલ્યા શયનની મોજમાં
 હું પ્રેમ સીની દંસણી, એ રાજ હંચનાં જોદમાગ્દ

મનથી મન મારૂં પ્રમથી, સહજમા પીગળી ગયું
 દુધમા ભણે જેમ ગર્જરા, ત્યમ સગમા તે બળી ગયું -
 એકાન્તે વીડગી લાગનાઓ, કામ યેલી ગણાય છે,
 'મ્મ' પ્રેમના ગ-કાવળી, બહુઈ અસર જણાય છે, ૩૧
 અજબ - ખુમારી પ્રેમની, અતર મળે જાવી વસી;
 રમ જાસ થઈ પ્રીય પ્રેમમા, મિઠી મધુરી હું હમી, ૩૨
 હા-પના વિનોદમા, પીયુ મૂખ મલકાયુ તે સમે,
 જાવના જે પાન, તેનો, ગગ ઉડ્યો તે સમે, ૩૩
 ઉડ્યો અચાનક મૂજ પરે, કચુકી લીનળી તહીં,
 પ્રસરી સુવાસ અમૃત તણી, સમોળ હું ત્યા થઈ ગદી, ૩૪
 મેં કહ્યું જે આખનો, ઉપયોગ ડોલ ઠીક થયો,
 તમતસ થતી આ કચુકીનો, મોહી કે ગુ થયો, ૩૫
 અણુ મુવ યુવાની ભયો, સુવર્ણ કમળો ગુ દીઠા,
 નજર ભરી ગચ્છાસ થઈ, અણુ કયા સ્વાર્થ દીઠા, ૩૬
 મગ તળાથી તરમ ડીપી, ગુ વેગ પી-થે તેજ છે,
 પાણી વહોળ્યે નીકળે નવ, માખણ નરિ એ મેલ છે, ૩૭
 નયન લટકે મુખ મટકે, છેક ગુ જાવા થયા,
 ભુરફી થઈ ભરમારી ત્યા, વિનક ગુન્યથી ગુ ગયા. ૩૮
 સ્વાતિ અલિપ્ત વીણ કહો જણ વતકની જગે,
 વન કેશરી આ મીઠા તણ ખડ ખાવન કહો ગું થયે ૩૯
 મોર ખાલુશી ચીતડું દના ગગન કમી છે એન્મા,

મારગડે રંગડો શું સ્યામા, ફીસીયારીના આ ફેજમા, ૪૦
 રસીયો રીસાય તે સમે, માઠાં વચન કહ્યાં મને,
 કોપે ઝરેલી આંખડીથી, મેણા સદા મેં તે સમે, ૪૧
 ફંશને ચીત્ત હરાય છે, ને સ્પર્શે હણાયે બળ બધું,
 મંલોગથી વીત્તવીર્ય હરતી, રાક્ષસી તે હું કહું, ૪૨
 ઠમા કરો મમ વાસનાને, મલીનતાએ હરામ છે,
 પતિત દેહથી પતિત પાવન, પ્રેમને પ્રણામ છે, ૪૩
 આલ્યા રિઆઈ ગોદથી, મમ પાસથી છટકી ગયા,
 વીર હીણી હું ત્યાં મુઝતી, પીરુ ક્યાંગયા કે ક્યાંગયા, ૪૪
 રૂદન કરી સ્વપ્ના મહી, જાગૃત થતાં દીઠી તને,
 વ્યાકુળ મન માફં થયું, એ શુ હશે સખી કહે મને, ૪૫
 મૃગજળશા સ્વપ્ને તરંગો, લુહા મધુરા એ દીસે,
 ઝુંવાનીથી દીવાની થઈ, ઉડે વિચારો તે વીસે, ૪૬
 સ્પર્શ તારા અંગનો, આકાન્તથી તો ચયો હતો,
 આયુધ્ય લાખે તું બચીછે, જીવ નહિ તો ગયો હતો, ૪૭
 બચાવનારી વિભુતીનો, ઉપકાર માની શરણ થા,
 એ જીવનની થા બેઠડી, થા તું બલે ત્યાં મરણ દા, ૪૮
 જીવન અર્ધું છું તેમને, પણ આશ ઉન્નતિની નથી,
 વિકૃતથી રક્ત ચુસનારા, વિકૃત કરશે એ નકી, ૪૯
 પિતા - પિશાચી વૃત્તિએ, બજનાર છે કલહારને,
 આરંધી નિધલ ટેકી છું, માન્યા પિયુ દિલ્હારને, ૫૦

તાવર મામે રોડ પર મોતી ગઢી ત્યાં આવજો,
 પત્રિકાલખીશુક્રમકુમંતણી અદિશે મન ન લાવશો, ૫૩
 તરહી બદલ દામા કરો, હું લઉં છું તમે ચાવજો,
 હૃદય મંદિર પેધાયલા, મમ દેવ સંદેશે કહાવજો, ૫૪

ઠલદાર ભજતો નર પિશાચ પીતા.

(૪૨ીંગીનો)

મોતી, ગઢીની ખટાનીએ, ગટની મુરત બેઠી હતી,
 મુખા મુખા નિશામતી, મુસકો હાં રહેતી હતી, ૫૩
 ત્યાં મળે તેમાં જતાં, બેઈ એનુપમ મુન્દરી.
 વપમાં વપી જખી, રહી, અત્યાગૃહી શી મુન્દરી, ૫૪
 મ્વદેશીની ચાલક હતી, પહેરવેશ હીલ આદીના,
 સદેલાણી હની ચહેરની (પણ) ગ્રોખો નજયાબરગાદીનાપપ
 સતર તણા તેગલુ તમે, ત્યાં રેંટીયો પામે હતો.
 મુકાન્તી અત્યામદના, મહાતમા તમે દોટો હતો, ૫૫
 તમે જખી એ દેવીની, દાપ તણી મુર્તી હતી,
 કનિષ્ઠ રીતિ દગાવવા, મહાતમા તમે મુર્તી હતી, ૫૬
 મંદપદની અગુરીને. કટીલાક સિંદાશર છે,
 સુરકુમાનીને હૃદય જ્યોતિ નવો ચમક રહે, ૫૮

પુષ્પલતાની વેલડી, ચંપા કળી ખીલી રહી.
 લાલે ગુંદોના અર્કની, મુવાસના પ્રમરી રહી; ૫૬
 ખીલ્યાકેમજસમઠે ચુવાની, મુખ પુનેમનો ચંદ્ર છે,
 અમૃત સરીખાં વેણુ મીઠાં, અખુંજ દલશાં નેણુ છે, ૬૦
 નાનકડા પોયણુ સમાં, કદળી જંગના પાય છે,
 નખરીખ શોલા નીખતાં, કરેણું કાળી કાય છે, ૬૧
 ખંજનસમી ચક્ષુ ચપલતા, ઉદર ઉપર વળી ત્રિવળી,
 કનકકેળશ ઉર આપતાં, ઓવા કપોત સરી ખડી, ૬૨
 રસીયા હૃદયના રસમહી, લુપ્થ યયેલો હું હતો,
 લોચન તણે લટકેલોમાનાં, એ લોચનો નોતો હતો, ૬૩
 લોચન મનનો ઝંઝા, લાલે અંતર તેને વસી રહ્યા,
 એન નથી મનમા કયમતેને મુંખના દહાડા શું વહ્યા, ૬૪
 મનમારે પણ એમજે ઓતુ, કેવી સુન્દર સુન્દરી, ૬૫
 રસીક રસભરી કળી સુન્દર, મધુર મધુરી સુન્દરી,
 દિવસર છગર તુંજપર દિવાનો આ પ્રગર લટકી રહ્યો,
 પ્રીતિ કળીની રાણી પર લાલચ ભર્યો લટકી રહ્યો, ૬૬
 શીકસેલ વેલી લોળી લામા, જસ પ્રેમને ભેટી પડો,
 મીઠી પરિમળ પ્રેમની, આપી હૃદય રાણુ કરો, ૬૭
 અવલોકતાં ત્રિયતિ ખરી, મમ હૃદય પીગળી ત્યાં ગયું,
 નલીમ તણો જુલમ હશે કે શું હશે તે નેહું હું, ૬૮
 પાસે જઈને પૂછતાં આઘાત હૃદય તેને થયો,

ના આવશે ના બોલશે એ બોલ મુજને ત્યાં કહો, ૬૯
 દુઃખો તણા કુંગર ઢળ્યા, તેથી જરી જડીતી નથી,
 રોડ દોરે હાર બાતાં, ધીરજ હૃદય ધરતી નમી, ૭૦
 મન માનેલો પીયુ હૃદયે, તેહને વરણું હતું,
 પેણુ ભાગ્ય દોડવું ભામાનું, કિરતારને ગમતું હતું, ૭૧
 મોજસ સરવરનો મોતીને, હંસ વીના કોઢોલ ચરે,
 ચદનને કાપો કે બાળો, રનેક મુગંધી નહિ હરે, ૭૨
 દીકની ગાય દોરે ત્યાં બસે, રંક બીચારી શું કરે,
 આધાર એક કીરતાર તણો, આશાએ પૂરણું કરે, ૭૩
 કાંટા તણા આળાં અકારા, કાઢું શી રીતે કહો,
 પેસા તણાં પૂતળાં ડગારાં, શા રીત મન માને કહો, ૭૪
 ફવે ઉતારી વંરત વાટે, બાપ તે શા કામના,
 વિક્રય કરી પેસા દિકાવે, બાપની એ નામના, ૭૫
 દિકરી તણે પેસે કુશળતા, લેમના હૃદય વસે,
 પણુ બાણતા ના તેજરી, આપે જડામુળ મૌ જશે, ૭૬
 સાચવવું શી રીત કહો, ગ્રિયણ એ દુઃખ થાય છે,
 બાણું મુખદુઃખછાંચડી, ઘટમાળ કરતી બાય છે, ૭૭
 લિલામમુજ કલદારમાડું, પુણ્ય પરવારી ગયુ,
 ભાવિ બુલાવે દોમથી, પિગાય હૃદયને શું થયું, ૭૮
 બાળા પણે માતા મરી, છું તાવદીના રાજમાં,
 માપ પણુ વેરી થયા, ના જોતા મુખ યા તાજમા ૭૯

૧. હું જાણું છું હું ખીંનહિકો, ન્યાય પ્રભુનો એક છે.

પણ પાપ મારું પૂર્વજીવં, પ્રગટ્યું ઠહો આ એક છે, ૮૦

૨. કંઈલા જ નક કંથનીસૂણી, મુજ આંખમાં અશ્રુ શ્રગ્યાં,
અહન સહનની મુર્તિને, હું ખ દેવા પ્રભુને શું ગમ્યાં. ૮૧

૩. ઝોળખ્યા મેં ઝોળખ્યા પ્રાણ પીયુ તમે તેજ છો,
તાપી તટે ઉગારી હતી, દેવાંથી રચુજ એજ છો, ૮૨

૪. હું તમોને ચહાઉં છું ચહાવા તમો પણ છો ખુશી,
અંતર તણી આશીષવ્યો, ગતાવશો ના ના ખુશી, ૮૩

૫. ઉપકાર હેયે છે તમારો, સત્ય વચન આ માનજો,
હું માગી લઉં છું એટલું, આ જાન તમારો જાણુજો ૮૪

૬. પાપી પિતા મારો જાન્યો, યમ રજા સુમના જાય છે,
નકટ માવકી માત નાશી, આઘાત હૃદયે યાય છે, ૮૫

૭. હું પ્રાણ ખ્યારી આપની, ઉપકાર ભુલુ ના કહી,
પીયું પ્રાણ ખ્યારા, આપછો, શરમાવશો ના કેંવહી, ૮૬

૮. દામી થઈ ગરણે ઢંગી છું, હુકમ તમારો માનવા;
છે આપની આ જીંદગી, માલીક છો જીવાડવા, ૮૭

૯. શરણે તમારે છે પીયુ, છે આશ અંતરમાં ઘણી,
આ દગ્ધ યાતા હૃદયને, પરવા નથી મુખ દુઃખતણી, ૮૮

૧૦. કલદારના લજ્જનાર સાથે, લજ્જ સ્વપ્ને નહિ કરૂં,
માનવાની મહોત મીઠું, લેશ પણ હું નહિ ડરૂં, ૮૯

પાપી પિતા મમ રક્ત યુસવા, સિલામમાં ના ફાવશે,
 કયાં બાણ છે - કે દિકરી, એ દોહીયે ન વરાવશે,
 તાપી તરે જે બોલ બોલ્યા, શુ' તમે વીસરી ગયાં;
 પ્રતિજ્ઞા પાળવા' પ્રેમનીથી, શુ' તમે દુઃખી થયાં:
 દુઃખો તમારો ફેડવાં એ, ઉપકાર મારો કે નથી
 ફરજ અદા કરવી રહી, આ જન્મના જીવનથી
 લીલામયાં વેચે પીતા એ, મોટા દુઃખને ટાળશે;
 કરી સેવીશ પોતાં નણી, બોલ્યા વચનને પાળશે,
 ઉગારવા વિલંબ થશે તો, વિયોગ થશે આ સ્નેહને.
 પ્રાણ પટકી એર ખર્ચ, બળવું પડશે ફેડને;
 શ્રવણ કરી રહ્યો સહુ, લીલાવતો નંદનો જળે,
 શુ' પ્રેમ નિશ્ચળ તેહનો, મત્યા થઈ શુ' ના કરે,
 રે ટીયો હંનીય કાલી, સ્વદેશીને ઉત્તેજતી,
 માવકીનાં સાલ પંજ, ભાપણોમા તે જતા;
 ગુણો અગણીન તેહનાથી હું, પ્રેમમાં પલટાઈ ગયો;
 પ્રેમશ્રી પ્રણયીની જોતાં, હું ઘણો વિરમય થયો,
 આવે તો હો આવતા, નાં વેશ તે દંકાર છે,
 બલીમ થઈ શુ' જેર કરશે મારે મહા સંકાર છે;
 નરકારના 'કો' કાયદામાં, કયાં કહ્યું વિકલ્ય કરે,
 ખાજ લગને વિકલ્ય થકી, આ હિન્દનો બસ છે મરો:

૧ લગ્ન પ્રિતીના કરાવે, દયાળુ એ સગ્કાર છે,
 ૨ જે ગળા દિકરી તણા (એ) પીતાની ના દરકાર છે, ૧૦૦
 ૩ દર ધળક્યો આવતા, લેગ તમે ઠગ્યો નહિ,
 ૪ પેશાચના કૃત્યો તણી, ખીકચી જરાબહીચો નહિ, ૧૦૧
 ૫ એકાત સમય કેવો હોને, ના લાન મુજ દીલે નહુ
 ૬ મતાઇ સળેવી વાતવ, કોકડુ નીચેજઈ કહ્યુ ૧૦૨
 ૭ એટલે તે આવતા, જો, તા મને ઉકળ્યા ધણુ,
 ૮ અભાગઈ તુ મૂલને, જોડુ જોલેછે તે તણ, ૧૦૩
 ૯ કલંક લગાડી ક્રમને, તુ જીવવા આશા કરે,
 ૧૦ ખીરસે મૂડીને ખાપ, તુ મનોચો શાશાધડે, ૧૦૪
 ૧૧ ધિઠકાર, છે ધિકકાર છે, દિકરી તને ધિકકાર છે,
 ૧૨ પાપોતાન પ્રગટ્યા હોને, તજ કર્મને ધિકકાર છે, ૧૦૫
 ૧૩ એક નુહિ પણ ચાર સાથે, તજને પગલાવશુ,
 ૧૪ નાખી કુચે, લઈ દોડીયા, ને દુશ્મનો હમાવશુ, ૧૦૬
 ૧૫ કુળની મોટાર, તણ, ના લાન તુજને છે જરી,
 ૧૬ જાતિલાની ફાંદ ગળી, શીંગત કરવી કેં ગળી, ૧૦૭
 ૧૭ પટલઈ છે મુજ આપની, કુ જે ઠક તે થાવછે,
 ૧૮ ન્યાય કે અન્યાયથી જો, ખીઝા કેવા લરાયછે, ૧૦૮
 ૧૯ કલદાર ? અચ કલદાર, કલદાર પ્રભુ છે માહરો,
 ૨૦ દુનિયા બધી કલદારમા, કલદાર ચેકછે તાહરો, ૧૦૯

પ્રામેશગીઆ એકનારો, વટાવવો હવે રહ્યો;
 કે આલશેના તાહડં, એ બોલ બાપે ત્યાં કહ્યો ૧૧
 નકટ હરામી જાત તાહડં, મોટી ઉછેરી કમા કહી;
 બાટકેલને છટકેલતું એગી હૃદયની છે છુલ્લી; ૧૧
 મેં કહ્યું જે બાપ યદને, બોલહુ ત્યારા શું અરે,
 કર પીલ કાળાં કૃત્ય કરવા, મન નમારું શું ચહે; ૧૧
 કલયુગના એ બાપ કેવા, સાપ યદને તે ડમે;
 ટસતાં દુહિતાને નકડતા, ધિકકાર જોનાં જે હશે, ૧૧
 કલકારનો પિશાચ આ, બોલે છશું મુખથી અરે;
 અશૂ મયાં મુજ આંખમા, શું કબટ છે કન્યા પરે, ૧૧
 ગરમી વધી ગુસ્સા તણી. હું બોલ બોલ્યો એક ત્યાં;
 “એ મૂર્ખના સરદાર શું, બોલેછે” એમ બોલ્યાજત્યાં ૧૧
 ચરકેલ આંખો તું, અહીં, મમળાજાને ફેસાવવા;
 ના શર્મ તને કેં આવતી, ચાહે ગળાં રેંસાવવા, ૧૧
 બહે કયો પાતું તું બોલમાં, તુંડાટ અંપણ વાળગે;
 ન કાશુ મુખ કહી તાહડં, બુધિ ફેરેલી બાળ રો; ૧૧
 બોલશે ના કેં જરી હું, ભવીષ્યનો જમાઈ છું;
 કબડારીયા ચાહો તમે, એ નકટથી સવાઈ છું; ૧૧
 કુમાનીનો હું દરના માશું એ વિનંતી હૃદયે ધરો;
 દિકરી તમાની છે ખુશી, મુખી ચાવા કરૂણા કરો, ૧૧

૧૦ દિન લગ્ન એ સુખી થાવા, મુકાન છે એ માનજે,
 હું માણુ ડું બમ એટલું, સુખી થશે એ જાણજે, ૧૦૦
 ૧૧ ખાળી દાન આપીશ દેહનું પણ કન્યા તમાગીને વર
 મીઠમ પ્રતિજ્ઞા માફની, આશા નકામી નહિ ૮૩, ૧૦૧
 ૧૨ અધાગ આગ્યા આખમા, હું જાણ પેઠે રહી પડ્યો
 મેમમેમ બસ પ્રેમ કરતો, જે જ્ઞાનમા હું ત્યા પડ્યો, ૧૨૨

૧૩ હજારો નોગશામાં છુપાએલ અમર આશા,
 તા જીવન ગાપી ગઈ, રોતી રહી હું નર્કમા
 ૧૪ ખી ઢોખી નીજ જાણકો રોતી સદાએ -વર્ગમા,
 ૧૫ નહિ કે છે નહિ, માફ જગતમા છે નહિ,
 ૧૬ માલમ બધી છે આધળી, ત્યા હાયમાડ કે નહિ, ૧૦૩
 વાર્ધા ગધો સસાગ્યા, કોઈકોઈનું જ છે નહિ
 ૧૭ જીવન વગરના પીયુ માગ, તે વીના કે છે નહિ, ૧૦૪
 નિયા બધી દુઃખન થશે, મુજ જાપની પટલાઈમા
 ૧૮ કાચુપ્ય દોરી જીવાડશે, વિકચ તણી નફટાઈમા ૧૦૫
 મનો તત્તુ અમારો, પ્રભુ તમે ના તોડશે,
 ૧૯ રેલ કુલ અમૃત તણે, નિર્દય થઈ ના કોડશે, ૧૦૬
 ૨૦ પટેલા અખમને, શી ગીત ટાકા માગ્યા,
 ૨૧ પીણ દુન કરનાગને, શી ગીતપ્રભુજી જાણવા ૧૦૭
 ૨૨ એક રત્નો એજ છે, કે દાવ જેલુ જેલમા

કન્યા વસુ કૂળથી, કદ દમાવુ દેલમા, ૧૦૮
 વીવલ નાણા લઈ મવળા જઈશ પીયુમા ઘરે
 એજ લગ્ને પાટી ગ્રહણ, પીયુ માથથી કરવુ ખરે, ૧૦૯
 તૈયાની 'મૌ' કરને પીયુ, કુ ખી હૃદય લોહી ખરે,
 ઉપડા અદવે હુ સમર્પણ, વગ વડ તો એ વડ ૧૧૦
 લાજ ગણે હે દયાળુ તમ તણે આધાર છે,
 આરા ન તરની પૂરી, કરના જગદા ધાર છે, ૧૧૧
 શ્રીકૃષ્ણ તુ માંચો મગો, ખીલે રીયુનો પ્રાણ છે
 ગળીદાન હૃદયથી આપતા, એ પ્રાણપર કુરબાન છે, ૧૧૨
 કુરબાનીના એ હૃદયપર, કુરબાન પ્રભુ કરાવળે,
 મોનેનો પ્રથી રનેહ નીચે, કયા પ્રભુ વગસાવળે ૧૧૩
 યાદી પીતાના પાપથી, વાચક દય શુ આવળે
 મગગુ હવે તો ભાગ ખીલે, ભાગ ખીલે માગળે ૧૧૪

નિદોષ પર ઝખુમતા ગયતાના ચક્રે ગિરફતાર.

મે શુધ થઈને ત્યા પડ્યો, કે સર્વે ત્યાથી જતા રહ્યા,
 કુમારી વાયુ ઢાંગતી તેને, કદ વચન ઢા, ૧૧૫
 કરતા તણા કોષે યકી, ત્યાથી તેને કાઢી મૂકી,
 અઠાવી બાપે બાગ્ધુને, વામી સાદગ ત્યા નીધી, ૧૧૬
 જાણી નહી નિશ્વાસ નાખી, કુ ખી ચઈ ન્યા તે રડ,
 દાય પ્રભુ કુ ખીયા ઉપર, કુ.જોગાવીને કયા પડે, ૧૧૭

નમ્ર ૧ થયો હું જે મમે, ચેતાવ્યો મૂળને હુ ખથી,
 મમકાજ હુઃખ વેડયુ ઘણુ, પ્રભુ બચાવે હુઃખથી, ૧૩૮
 છે કાષ્ઠ લાંચુ દેહ અ, હુઃખએ પ્રભુના ખેલ છે,
 આજે કે કાલે પડેટાશે, હુઃખો મહેવાં રહેલ છે ૧૩૯
 સાધુતણી વિભૂતી છે, હુ ખ દિલમા જપતા રહેા,
 પરકાજ આધુન્ય આપતું, મહાત્મન હૃદય અમરરહેા, ૧૪૦
 શુદ્ધ અને નિષ્કામ હૃદયે, કા ધર્મ કદાપી નહિ ચૂકે,
 મૌ ગર્વને ત્યજ દઈ, ઉપકાર કર મૂતી કહે, ૧૪૧
 દિપને ન પતગ દેરો. જુરો મહા વિયોગ છે,
 ચંદ્ર અને ચક્રોરીના મળ, જુરો પ્રેમ વિયોગ છે, ૧૪૨
 પંઠજ અને અની પ્રેમને. હુઃખ દેતો વિયોગ છે,
 મારન વિયોગે જુરતા, જીવનસમ ર્યે વિયોગ છે ૧૪૩
 મારે પીયુના સ્થુલનો, પણ ચોજ એ વિયોગ છે,
 વિયોગ છે બમ પીયુથી, વિયોગ છે વિયોગ છે, ૧૪૪
 સાંકળ તણેા ખખકાટ થાતા, જાણ્યું મેં આવી પ્રીયા
 પ્રીયા તણી દીડી નહિ, શયતાન ઉભા ત્યાં રહ્યા. ૧૪૫
 મમજ્યે કે નહિ જરી, હજીએ સમય છે તાડશે
 તરછોડ દુલિલા પ્યાગને, અધિકાર તે પર માહરો. ૧૪૬
 મહાગજ એક શયતાનમાયી. જોડ્યા વચન શીશાનણા ૫
 માની ભગો સુરણા હુ. જો અજુમે શીંગ ઘણા ૧૪૭
 ' હુ ધાન્ય ભણાવું કારણે, નિવાસ કુઠારે ગદા.

કુપુત્ર પેટે નિપજ્યો. જડી. કોથી કર્મ પ્રેમદા. ૧૪
 બાળા પછે રાંડાય દુહિતા. આવી નીચ સેવા અડી.
 પાવક વીના એ ખટ દહે. નર દેહનેરે હરધડી. ૧૪
 બંધુ ભાવ નિજ હૃદય રાખી અવીમાનને વણસાડજો.
 મુદિય કરી નીચ સમજો એ કર્મ કુંડા માનજો. ૧૫
 દેવ નિંદા ચાડી યુગલી. નીચકૃત સમાન છે.
 મોટા ધર્મ વિચારો વિવેક. તેથી નહિ કંઠ્યાણુ છે. ૧૫
 જીવ્યાને ના જીવ્યા સરખા નીચ શ્વાન સમાન છે.
 પરહીવ જાલવચો તમે તો તો ખરાજ શ્રીમાન છે. ૧૫
 કરપીણ કૃત્યે જાલવાન થયો. જન્યા મહા વિદ્વાન છે.
 શુભેષને શ્રીમાન ધડ્યા. અવશુણુ અજણીત ખાણુ છે. ૧૫
 શુભેષને સો ભેષ રહ્યા. અંભો જણેથી રેસવા.
 એવેર લઈને કરો. નહિ દે મુખે એ ભેસવા. ૧૫
 મુઠ્ઠે દાટ ખાંધી તેને; નાખો ઉંડી ગોળાંમાં.
 એ દુઃખમાં છે. અખડતો, મરેશે વળી એ ધ્યારમાં. ૧૫
 ધનરાવનાં સૂણી. વચન, અંકડયો પિશંચો એ મલી.
 નિશ્ચલ અને ટેકી હૃદયે; વીશા સેવન ત્યાં મે કરી. ૧૫
 ગીરકતાર શુ કામ કરતા, મારી નાખો મૂજને.
 રકત ચુસો. યો મળી, ને વેચો દિઠરી દેહને.
 ગમતી નથી કબર મને, ચિતા મારી ચેતાવંતે.
 દિઠરી તમારી માટ માડે. બળી કાંત અપાવંતે. ૧૫

૧૬૬. આધિ. ઉપાધી. વ્યાધીધી, હુ મુકત થાવા દિયોતો
 ૧૬૭. પછી પછી છાતીએ. એકભાર તમ ઢિઠરી તણો. ૧૫૬
 ૧૬૮. નયન તણી નયોતિ કતી. મૂળ હૃદયમાં એ દીપશે.
 ૧૬૯. પછી પછી નયોતિ એ. અવતાર ખીજે આપશે. ૧૬૦
 ૧૭૦. માઈ દેરી વળ્યું છે. ભાવિ બન્યું છે ઠાસ ત્યાં
 ૧૭૧. કાશ થશે મમ મરણ પછી. દીઠી ઉઠેલી રાખ ન્યાં ૧૬૧
 ૧૭૨. જોખો બળ્યા છે જે સ્થળે. રંકો અને વળી રાય સૌ
 ૧૭૩. પાંસારીને શીખ દે છે એ. જાવાનુ તેતો જાય સૌ ૧૬૨
 ૧૭૪. રમન - થયા હવે ચેતશે. વિક્રમ મમતને ત્યાગ શો
 ૧૭૫. રંકે મહાવે મમતએ, શો જવાળ પ્રભુને આપશે. ૧૬૩
 ૧૭૬. રણા જનક કયની હવે. ભાગ ખીજે અટકી રહી.
 ૧૭૭. પાળી રહી મમહાલ જોતી. પ્રાણ ત્યાં પટકી રહી. ૧૬૪
 ૧૭૮. રૂપીણ કૃત્યો થાય છે. શાં તે હવે બાકી રહ્યાં.
 ૧૭૯. રોક્યો અને આકી કલમ. અગ્ર સજલ આંખે વહ્યાં: ૧૬૫
 ૧૮૦. એક ખીડી પાનની 'ને. ચા ખ્યાલો તૈયાર છે.
 ૧૮૧. પાયા આપવા ખ્યાલોને. આ જીગર બસ હક્કદાર છે. ૧૬૬
 ૧૮૨. નયન તણા બસ પ્રેમનો. પ્રવાહ વહાવવા માગજો.
 ૧૮૩. માવજો ભાગ માગજો. વાચક વિહારી આવજો ૧૬૭

— ૦૦ —

અપૂર્ણ

૧૬૬

મા ચોપડી અને ૧૯૬૭ના રૂપના એકટ પ્રમાણે સરારમાં
 રજીસ્ટર કરાવી સર્વહક પ્રકાશકે પાધીન રાખ્યા છે.

સાહિત્ય રસીક બંધુઓ માટે

* રસ ઝરતાં સુખાધ પુસ્તકો.

મુખાધની અલખેલી ભાગ-૧ ૦-૧-૦

ભાગ-૨ ૦-૧-૦

ભાગ-૩ ૦-૧-૦

સુર્ય પુરની સુન્દરી યાને સુર્ય કુમારી.

ભાગ ૧ ૦-૧-૦

ભાગ ૨ ૦-૧-૦

રાષ્ટ્રીય રંગભૂમિ ૦-૧-૦

આજકાલની જાત્રા અને મળે છે

તેની માત્રા ૦-૧-૦

સુચના-હરેક પુસ્તકનો પોસ્ટેજ ચાર્જ બુકો મંગાવનારને શીર છે, ફોટો એકથી ઓછી પી. થશે નહિ. મંગાવનારે ટીકાટી બીડીને બુકપોસ્ટ સ્ટેમ્પરથી મંગાવી લેવું એજન્ટોને કમીશન સારું મલશે. ટાવેલીગ ફરી કરનાર એજન્ટોને થણું સારું કમીશન આપીશું. લખો અગર મળે ગમે તે સ્થળે.

ધારનેહ સાહિત્ય મહિર.

નવરસાલ પી ત્રીવેદી

સંસ્થાન ફાડ

હમરાલ અગર.

આપુંદ.

નડીઆદ

શ્રી મહાત્મજી પ્રીન્ડીંગ પ્રેસમાં ગીરધરલાલ પ્રેમચંદ શાહે
પ્રાપ્ત રીચીરોડ જાણાહનમાન-અમદાવાદ.

શ્રી પરમાત્મને નમઃ

અર્જુન ગીતા, ધર્મ ગીતા

તથા

વડો ડકો.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

શાહ પુરુષોત્તમદાસ ગીગાભાઇ

હાલસેલ સ્ટેશનર, યુકસેકર એન્ડ પબ્લીશર

ટેં' સરાફ બગ્ગર—મુલનગર.

સવત ૧૯૭૬

સન ૧૯૨૭

અવૃત્તી ૨ છ

પ્રત ૨૦૦૦

ભાવનગર-ધી " વિદ્યાવિનય ' પ્રેક્ષી
શાહ. પુરુષોત્તમદાસ ગીગાભાઈએ છાપ્યું.

કીમત એક આના.

અર્જુન ગીતા.

અરજુન ગીતાનો અર્થ એ છે જે અરજુન તે પાંચે પાંચ માટેના એક ભાઈ હતા તેમને શ્રી ભગવાન સાથે સમાઈ તથા મીત્રાચારી હતા પત્રી અરજુન એક દિવસે લડાઈ ઉપર ચઢ્યા. ત્યારે શ્રી ભગવાનને કહ્યું જે ગીતા એટલે જે ધરમનો મારગ જેથી સુખ પડે તેવો સાર કહી સંભળાવે. ત્યારે શ્રી ભગવાને અરજુનને ગીતાનાર કહી સંભળાવ્યો તેથી એ ચોપડીનું નામ અરજુન ગીતા પાડ્યું ને તેને સુન્દરાલી ભાષામાં કવિતા દોહર શ્લોક કહેલી છે શ્લોકોને વાંચવા સાદે સખી છપાવી છે શ્રી ગણેશાય નમઃ ॥ શ્રી ગુરુભ્યો નમઃ ॥ શ્રી યાત્રકાએ નમઃ ॥ શ્રી ગુરુ અતાપે ગાઈએ ॥ કીરપા તે સાધુ જન ॥ પરિશ્રમ મારે આત્મા ॥ અરજુન સુણો ગીતા સાર પાઠવ એક અરજુન તે એમ બોલ્યા ॥ સાંભળો વધકુંઠ સખે ॥ એક સાર ગીતા કહો રસમી ॥ ભગવતનો મહીમાએ ॥ ત્યારે શ્રી હરી એમ બોલ્યે ॥ અરજુન ધરજો મન ॥ એ સાર ગીતા સાંભળે જવતાર તેના ધન્ય અરજુન ॥ ૧ ॥ ૩ ॥ ચલિત લોક તે વચ મારે ॥ જલ કહેલે ભાર ॥ ધન્ય મારા દાસને ॥ મને રાખ્યો રૂઢીવા મોજાર ॥ અરજુન ॥ ૪ ॥ જળ મધ્યે જેમ પદમનીતે, પરસે નતી સત્રાર, તે ચઢેન મારાભગતનેમુને

ઘાસ તે દુધને વિતારીયો, માહુરો રહે લીધો દાસ અરજીનું ઉચ્ચ
 ધરને દુઃખ પમાડીઓ વળી ઠાઠાડીયો વનવાસ તે બાઝ કબુલે દુ-
 સ્તે વધ કયો, ધન ધન મારો દાસ અરજીનું ઠા અંદાજીયને હ-
 રીધર રાગ, વાગત મારા તેહ ' વીજળ પડે નહિ વિચરે મહારાજ
 મસ્તક મુગટ તેજ. અરજીનું ૩૫ સુધનવાને નાખીઓ ' તાતી
 તેલ કઠા માહે માહુરા દાસને ઉગારીયો હું સમજે આંગે તાંહાજે
 મરજીનું ૩૬ દરે રીના પાકુગ ઠઠાડીઓ તારે પાસ હતો તું
 માહરી પાસને વેના પડી ' વ્યાકુળ થયો હું અરજીનું ૩૭
 માંચાલી તાકા પરભવી પામે હતો વીર માહુરી દાસને મે પુગીઅ
 મવસેક નવાલું નીર અરજીનું ૩૮ એક દોલીએ કલિતક કીધું
 ધીધુ મહારં ૩૯, રાજની કન્યા પગલાવી પરાંજે કોપો ભુખ
 અરજીનું ૪૦ મેં તદ્દા જઈને શું કરે, મહારં તેજ મુકું પર-
 લ પરીજે તો કરે મહારં ગરદ પાલું વડિ અરજીનું ૪૧
 મજામેજ મળ્યો પાતરી, નાપકી શુભલા જેહ, સમરણ કરવ
 માહરી, વૈકુંઠ પેતી તેહ અરજીનું ૪૨ ગજ ગ્રજો જ્યારે મગર
 માહારે લીધું માહરં નામ, એક કરતુ જેહુના અંતર સીધા
 મારજીનું ૪૩ હું ને માહુરા સગતમાં, અંતર નહી લગાર માહુરા
 મગવને મોળજે નહી તે મૃત્યો સંસાર અરજીનું ૪૪ માહારા
 મગવ મુખીએ, હું મુખી દુખીએ તો દુખીઓ જાણ, મારા
 મુખી

હરી શુભનો નવ લહુ પાર, માગુ તામ તણે આધાર ન
યકી અધરમી તરે, તાગે મહા પપીતે તરે ૪ .

હુંહો.

સંહાર રચી ને ચેપને દુશતા સોવેતર- મુખમાંકે અનેક
લગી તે જાયે, તેણે નહી હડી- સપતા માંહે ૫ ચંદર કલે
વરણુ, ને શુભ ચટના નેક અને વિચારીને, સાવધુ વલી,
હડુ વીવેક. ૬ જોલે કાને હું- કહું જોવાંદના શુભ, ગાવ શે
સેવા, બદ્દ દુખને. દયા દરે જોખાગ ૭ સુર વાંકે ધરમરાજ
તે ચેવકને હિપદય દયા યવજે સાંભળે તે સરવે હું જોલીયા.

ધરમ વચન યોગાઈ.

કહે ધરમ ચેવક સાંભળો આંદર માગી વહેવા નુજો મરુતર
લાઓ વેગે કરી; હુબ આવાને લાવો હરી ! ૪ દુરી લોવન છે
નીતધાર તેને નવ હુબ કમો લગાર, તે વેકુંડ પાનશે તો
જાશે, તે કીસે ૧૦ કહે ચેવક વાંકા આધાર સેક મને ઉપ
વીચાર, હરીજન તે કેમ લાગીયે તારે ધરમ મને વાંકી મને
અવમ દરે જામવુની જેવ ને ને નારાયણ દેવ વચન વી
ચીત ધરે તે ઉપર અંત આદર કરે ૧૨ જેને હડી સાથે અનેક બન
લસંજ કમીએ તેહ પરીમા જેને ઘેર નાર સતવાદી જોનો વી
૧૩ ભુખ્યાને મરોજો જેહ મહિત લક્ષ્ય તો દગીએ તેહ મક

૧. કરે સેવાય મેઢિમાં પુરે સીંચાય ૧૪ જનારકાં તરફ જાઓ
હ, ભગતી મારગ ને જો, શેવે સદા સાર્વજનિક, એક મને લે
રીતું નામ, ગોપીચંદન લવિંગ્ય જેહ, લક્ષિત લક્ષણ તો કહીએ
૬ ૧૫ નિલક કરે હરીચંદનસાર, ચરણોદક પર પ્રીતી અપાર
શ્રી કીરતન શુ રાખે નેહ, લક્ષિત લક્ષણ જાણીએ તેહ ૧૬ જે
લક્ષણ પાળે ખટકરમ એકે મને આચરે ધરમ સદાકાત સતોષી
૭ હ લક્ષિત લક્ષણ કરીએ તેહ ૧૭ સહઅ નામ ને નિત્ય લાણે
જેના મારગ શ્રવણ સુણે, વેદ વીચાર કરે પરનિંદા સુખે નવ
૮ ચરે, પર દુઃખને વણી જાને જેહ, ભગતિ લક્ષણ કહીએ તેહ
૯ કરેલ દોહાને દોડી સંગ તત્વ રાગના છોડજો સંગ મીથ્યા
હિને જાણે જેહ, ભગતિ લક્ષણ કહીએ તેહ ૨૦ પાંચ ઇંદ્રિય
શ કરે, હાણ વદન દુઃખ દુઃખ નવ ધરે, સાધુ પુરૂષને સેવે
હ, ભગતિ લક્ષણ જાણીએ તેહ ૨૧ કાપલ સરખી વણી આચરે
મિત્ર પુરૂષની સંગડ કરે કમાવત તર હોયે જેહ, ભગતિ લક્ષણ
કહીએ તેહ ૨૨ ધન ને દુઃખને ગગન નવ કરે, માત પીવાની, રેગ,
રે શુણ ગોવર્દિના રાધે જેહ, ભગતી લક્ષણ કહીએ તેહ ૨૩
મહાદશી વરત કરે અપવાસ ફોડીશુ ગાવા યાએ હુલાસ; દેહ
મન કરે નર જેહ, ભગતિ લક્ષણ જાણીએ તેહ, ૨૪ ગીતા કરીતા
૨૫ નર જેહ જાણી લક્ષણ કરીએ તેહ ૨૫ નેહોઈ લે હરીતું
૨૬ મ પ્રભુ મારે કરે દંડ પ્રભુમ હરી નામે આનંદ જેહ ભગતિ

